

Anne Karabulut'un isyanı

Türkiye / 02/08/2009

Başı kesilerek öldürülen Münevver Karabulut'un annesi ilk kez konuştu: Bu cinayette milyon dolarlar havada uçuşuyor

İSTANBUL - Kızı Münevver Karabulut'un katil veya katilleri aylardır kayıp. İhmaller zinciri işi iyice içinden çıkamaz hale getirdi. Anne Nagihan Karabulut: "Olay başından beri skandallarla dolu. O kadar çok ihmal var ki, o kadar çok vurdumduymazlık var ki... Kurumlarda çalışan bazı kişiler görevlerini doğru yapmıyor, para karşılığında görevlerini suistimal ediyorlar"

Milliyat gazetesinden Elif Berköz Ünyay Münevver Karabulut cinayetinde şu ana kadar suskun kalan anne Nagihan Karabulut'la konuştu. Söyleşi şöyle:

Bundan dört ay önce, 26 Nisan'da Münevver Karabulut'un babası Süreyya Karabulut ile konuşmuştum. Bugünlerde TBMM'ye çıkıp milletvekilleriyle görüşmeye çalışan Süreyya Karabulut'u tekrar arıyor, bu kez eşiyile röportaj yapmak istediğimi söylüyorum. "Bu benim kadar karımın da davası. Tabii ki konuşur" diyerek beni Ankara'ya davet ediyor. Ankara'da bir akrabalarının evinde kalan, 43 yaşındaki Nagihan Karabulut kahvaltıdan önce

sakinleştirici olarak güne başladığımı söylüyor. “Evde kızımın fotoğraflarıyla konuşuyorum. Cinayetin ardından lise arkadaşlarımla tekrar görüşmeye başladım. Beni hiç yalnız bırakmıyorlar.” Nagihan Karabulut röportaj sırasında bazı sorularda duraksıyor, gözleri doluyor. Ağlamadığına seviniyorum, o başlasa ben de başlayacağım çünkü. Arada dalıp gidiyor birkaç saniye. Ama beni zor durumda bırakmamak için her soruya cevap vermeye çabalıyor, hemen toparlanıyor. Sonra bana diyor ki “Ben gençlerin istediklerini yapınca, onlara yardımcı olunca Münevver’imi sevindirmiş gibi oluyorum.”

Süreyya Karabulut röportajında giriş yazımı “Belki de yakında katil veya katiller yakalanacak” diye bitirmiştim. Katil zanlısı Cem Garipoğlu hâlâ kayıp. Dava iyice çetrefili hale geldi. Cem’in babası tutuklandı, polis annesini tekrar sorgulamak istiyor. “Cem burada” ihbarlarının ardı arkası kesilmiyor. Olay mahallinde birden fazla kişinin doku örneğine rastlandı. Münevver’in boxer’ına sperm bulaşmasına neden olan Adli Tıp skandalı patladı. Eski İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah’in “Kızlarına sahip çıksalardı” açıklamasından sonra Başbakan Tayyip Erdoğan “Kendi başına bırakılan ya davulcu ya zurnacıya” dediğinde Karabulut ailesini mi kastediyor sorusu ortaya çıktı. İşte beş aydır Türkiye’nin gündeminden düşmeyen hikayenin belki de en çok acı çeken ama en az konuşan kahramanı...

Uçakta sorularımı hazırlarken konuyla ilgili en yeni haberi bugünkü (29 Temmuz Çarşamba) gördüm. Şükran Pakkan imzalı haberde Cem’in Münevver’e iki kez tokat attığı yazıyor. Sizin bundan haberiniz var mıydı?

Münevver bana Cem’in tokat attığını anlatmadı. Beni üzmemek istemedi herhalde. Bizim ailede bırakın dayığı, bağıriş çağırış bile olmazdı. Süreyya bey ile tartışacaksa çocukların yanında değil, odamıza geçip tartışardık. Münevver tokat yediğini bana anlatsaydı ayrılmasını isterdim. Çocuklarıma şunu tembih ederdim: “Birin önüne önce ön yüzünü görüyorsunuz. Aynanın arka yüzünde neler oluyor? Önemli olan bunu görmek.” Ama tabii ki bunu hemen göremezdi Münevver. Yaşadıkça görecekti. Cem’i yeterince tanıyamadı. Münevver yaşasaydı ve hâlâ Cem’le arkadaşlık etseydi üniversite sınavı bitmiş olacaktı. Yaz tatili başlayacaktı. Kesin Cem’le tanışacaktım. Karakteri hakkında fikir sahibi olur olmaz da uzaklaştırırdım kızımı.

“Kocamla flört ederek evlendik”

Siz kocanızla nasıl tanıştınız? Flört ettiniz mi, yoksa görücü usulü müydü?

Bolu, Mengen’den çocukluk arkadaşız. Seksek oynardık birlikte. Sonra İstanbul’a taşındı ailelerimiz. Orada da aynı mahallede oturduk. Ardından flört ettik. 23’ümde evlendik.

Münevver ilk çocuğunuz. Planlı mı geldi dünyaya yoksa bir sürpriz mi oldu sizin için?

Evliliğimizin üçüncü yılında, isteyerek hamile kaldım Münevver’e. Ama o bize bir sürpriz yaptı. Normal doğum yapacağımı sanırken sezaryenle dünyaya geldi. Çünkü içeride su kaybetmiş. Acilen beni sezaryene almışlardı. Eğer normal doğum yapsaydım kızımı kaybetme tehlikesi vardı. Ya da ben ölecektim...

Adını siz koymuşsunuz.

Hemşire doğumdan sonra kızımı yanıma getirdiğinde “Adını ne koyacağız?” dedi. Daha karar vermediğimizi söyledik. O da anlattı: “Hastanedeki tüm bebekler ağzına emzik verdiğimizde, şekerli su içirdiğimizde ağlamayı kesiyor. Kızımız yanağını okşamadan, kucağına almada susmuyor. Adını Nazlı koysanıza.” Aslında ben Merve’yi düşünüyordum ama rüyamda kızıma Münevver adına koyduğumu gördüm. Ben de aydın kimse anlamına gelen Münevver’i seçtim.

Nasıl bir bebektir? Hep ağlar mıydı, sakın bir çocuk muydu?

Çok ağlardı. Emzik kullanmadı. Biberon da öyle. 9 aylığa kadar süt emdi. Sütünü, suyunu bardakla içerdi. Gece ağlamaya başladığı an bardağı verirdik. Yoksa kıyameti koparırdı. Münevver bize bereket getirdi. Gönlünü yapınca işimiz rast giderdi, yapmazsak terslik çıkardı.

Münevver büyüyünce anne-kız gibi mi yoksa arkadaş gibi mi oldunuz?

Daha çok arkadaş gibi. En koyu muhabbetimizi gece yatmadan oğlum ve kızımın odasında yapardık. Okulda neler oldu, arkadaşlarıyla ne yaptılar anlatırlardı ikisi de. Münevver’im canım benim... Günün muhasebesini yapardık yatağında.

“Kızım öldün mü, kaldın mı?”

En çok hangi konuda didişirdiniz?

Kıyafetlerimi beğenmezdi. “Her gittiğin yere farklı şey giysene” diyordu. Bana sataşırdu bu konuda. “Sen güzel giyiniyorsun, o bana yeter” desem de... Bazı günler beni o giydirdi. Dolabımı açar kıyafet seçerdi. Kardeşi Enver ile kavga ettiklerinde araya girdiğimde tepki gösterirdi bir de. “Biz kardeşiz, didişiriz barışırız, sen karışma” derdi.

Enver şu an ne durumda?

Enver hepimizden kötü durumda ama belli etmemeye çalışıyor. Münevver’i kaybettikten sonra dünyada en çok oğlumla, seccade başında Rabb’imle dertleştirdim. Dayanma gücümü Rabb’imden alıyorum, ilaçlar bahane.

Onu son kez gördüğünüz gün olan 3 Mart’ta kızınızı kapıdan geçirirken nasıl vedalaştınız?

Kahvaltıyı sevmezdi. Çay hazırladım ona. Ceviz, badem yedirdim. Zihni açılışın diye. Öptüm, kucakladım. Arkasından balkona çıktım. Servise binerken el salladım. Bana son mesajı “Beşiktaş’tayım, merak etme anne”ydi. Dershaneye gittiğini düşündüm. Kızımı birkaç saat sonra aradım, açmadı. “Ne oldu kızım, öldün mü kaldın mı?” diye mesaj attım. Cevap yok.

Münevver’den gelen son mesajı saat kaçta aldınız?

Savcı 14.58’de aldığı mesajı söyledi. Aklıma son mesajı Cem’in çekmiş olabileceği de geliyor.

Kamera kayıtlarına göre 14.00 civarında Münevver Bahçeşehir’deymiş. Cem’in evine gideceğini söylemiş miydi size?

Hayır. Belki son dakikada belli oldu. Mutlaka akşam anlatırdı. Gizlemezdi benden. Beş aylık bir arkadaşlıktı Cem’le kızımın. İkisi çıktıklarında yanında ya arkadaşları ya da Enver olurdu. Kızım nasıl oldu da tek başına evine gitti akıl sır ermiyor. Münevver Cem’le evlenme hayali kurmuyordu. Uluslararası ilişkiler okuyacaktı. Dünyayı gezecekti. Yeni bir dil öğrenecekti.

Münevver’i saat kaçta kadar beklemeye devam ettiniz?

19.00-20.00 civarına kadar. Sonra polis geldi. Bana “Kızınız nerede?” diye sordu. “Nerede olduğunu bilmiyorum. Kızım öldü mü yoksa?” dedim. Polis “Nereden biliyorsun öldüğünü?” dediğinde bir anlam veremedim. Olayı anlatmaya başladılar: Bir kafede Münevver arkadaşlarıyla otururken, içlerinden bir kıza yan masadan laf atılmış. Kızın erkek arkadaşı da laf atan çocuğu bıçaklamış. Münevver ve yanındaki arkadaşı kaçmış. Görgü tanığı olarak arıyorlar kızımı. Kızımın bilgisayarından arkadaşlarının fotoğraflarına bakmak istediler. Cem’i görünce de “İşte bu çocukla kaçmış” dediler. Oğlum Enver, Cem’in evini göstermek üzere babası ve polisle evden çıktı.

“Eşim bağırarak, ben içime atarak deşarj oluyoruz”

Kızınızın öldüğünü nasıl öğrendiniz?

Gece 03.00’tü, tüm akrabalar bizim evdeydi. Herkes gerçeği biliyor ama benden saklıyor. Bana sakinleştirici ilaç verdiler. MS hastasıyım ya, doktorum “Nagihan hanım bu ilacı içsin” demiş. Kapıda ambulans bekliyor. Mahallede kim hasta?” diye merak ediyorum. Meğer benim içinmiş. Doktor ve hemşire giriyor içeri. “Olayları duyduk, sağlık kontrolüne geldik” diyorlar. “Ben kızımı bekliyorum, gelecek” dediğimde “Ölmüş olsa ne yapardınız?” diye sordular. “O Allah’ın bana emanetiydi. Aldıysa yapacak bir şey yok. Kızım öbür tarafta mı?” diyorum. Doktor kafasını sallayınca bayılıyorum.

Ölüm şeklini kim söyledi size?

İlk başta “Kızın bıçaklama olayı sırasında korkudan kalp krizi geçirip öldü” dediler. Gömüleceği Mengen’deki köyümüze kefenli geldi. “Kefenlenmiş, açmayayım” dedim. Aradan bir hafta geçti hâlâ köydeyim, annemlerin evinde kalıyorum. TV izlenmiyor, gazete alınmıyor eve. Kimseyle görüşürülüyorum. Bir gün eve psikiyatrist ve köyün

imamı geldi. İmam “İnsan öldükten sonra işkenceye uğrasa da hissetmez” dedi. Kızımın kalbinden bıçaklandığını o gün öğrendim. Aradan bir hafta daha geçti. Psikiyatr kontrolüdeyiz. Doktor cinayeti anlatıyor. “Siz olsanız cinayet işledikten sonra cesedi nasıl taşırsınız?” diye soruyor. “Keserdiniz değil mi?” dediğinde yine bayıldım.

Cinayet nedeni hakkında tahmininiz var mı?

Bu planlı bir cinayet. Evde bıçaklar var, testere alınıyor. Cem her şeyi kolay elde etmiş. Aile ona vermiş de vermiş. Farklı bir heyecan arıyordu. Kız arkadaşına işkence ederek öldürmekten zevk aldı. Tatmin oldu... Hayvanca, vahşice... Tek başına değildi. Öyle olsa Münevver kaçabilirdi. Kızımın tırnaklarında birkaç kişinin doku örneği bulundu.

Kocanız bu cinayet davasında ailenizin sözcüsü. Neden siz değil de hep o konuşuyor?

MS hastalığımdan ötürü zor konuşuyorum. Sürekli öksürüyorum. Bu halde beni televizyonlar ne yapsınlar! Süreyya bey bağırarak deşarj oluyor, ben içime atarak. Ben konuşurken üç kere düşünürüm. Çünkü hastalığımdan ötürü bazen tam anlatmak istediğimi ifade edemiyorum. Kekeleyebiliyorum. Süreyya bey kızımı canice bir cinayete kurban veren bir baba olarak tepki gösteriyor. Onu anlıyorum, eleştirmiyorum hiç.

“Acaba Cem eski bir sevgilisinin hıncını kızımın mı aldı?”

Kızınızın Cem’le ilişkisi olduğunu biliyordunuz. Cinayetin ardından nasıl bir iç hesaplaşmaya girdiniz? “Ben nasıl fark edemedim, uzaklaştıramadım kızımı bu çocuktan” dediniz mi? Ya da kızınızı yetiştirme tarzınızı sorguladınız mı? “Bir hata yapmış olabilir miyim?” diye sordunuz mu kendinize?

Vicdanım çok rahat. Çocuklarıma zenginliğin ve fakirliğin önemsiz olduğunu, seçimlerini yaparken bunları önemsememeleri gerektiğini söyledim hep. Bugün zengin olan yarın fakir olabilir. Cem zengindi kızımı öldürdü, kızımın cesedini bulansa bir çöpçüydü. O cesedi bulmasaydı belki hâlâ kayıp sanacaktık kızımı. Arkadaşlarının karakterlerine bakmalarını anlattım. Süreyya bey de ben de çocuklarımızı yetiştirme tarzımızı sorgulamadık. Münevver’in anlattığı kadarıyla Cem’le ilişkisine benim karşı çıkacağım bir şey de yaşanmadı.

Münevver Cem’i anlatırken onun karakterini nasıl tarif ediyordu?

Sakin ve yalnız biri diye anlatmıştı. Ailede çarpık ilişkiler yaşandığını, babasının başka bir kadınla beraber olduğunu söylemişti. Annesi Cem’le fazla ilgilenmiyormuş.

Cem ve Münevver nasıl tanışmış?

Münevver’in bir okul arkadaşı Yıldız Koleji’nde Cem’le birlikte okumuş. Arkadaş grubu içinde tanışmışlar Münevver ve Cem.

Kızınız yeni ortaya çıkan msn kayıtlarında Cem’e “Bana tokat atmana bir daha müsaade etmem” diyor. “Seninle ayırırım” demiyor. Çok mu seviyordu Cem’i acaba?

Sevdiği için olabilir. İlk erkek arkadaşıydı. Münevver Cem’i yalnız buluyordu. Sevgisiz yetiştiğini düşünüyordu. Ya da böyle bir şiddeti daha önce görmediği için şaşırıp ne yapacağını bilememiştir. Münevver aileyi anlattıkça ben ona “Bak ne aileler var, çocukları nasıl sevgisiz yetiştiriyorlar” diyordum. O da beni öpüyor, “Biliyorum anne” diyordu. Kıymetimizi bilirdi yavrum.

Cem, bilgisayarında Münevver ile msn konuşmalarını “Zeytinburnu sürtüğü” adlı bir klasörde toplamış. Neden bu adı vermiş olabilir? Münevver Zeytinburnu’nda değil, Beşiktaş’ta oturuyordu Cem’le çıkarken.

Anlamış değilim bu klasör adını. Zeytinburnu ile alakamız yok. Münevver çok gezen, dolaşan bir kız değildi ki, sürtük diyebilisin Cem. Bu haberi sizden duyunca şoke oldum. Aklıma türlü türlü fikirler geliyor. Münevver’i, eski bir kız arkadaşından hıncı almak için mi kurban etti? Acaba Cem’in Münevver’den önce kızıma benzeyen bir sevgilisi mi vardı? Belki de Zeytinburnu’nda oturuyordu o kız. Kız belki Cem’den ayrıldı. Cem de hıncını alamadı. Münevver’den çıkardı. Çünkü bir kere bıçaklamamış. Defalarca bıçaklamış kızımı. Artık polis katili bulsun. Çıldıracığım yoksa “Neden, neden” diye diye.

“Gazetede ki testere fotoğrafı beni tekrar tekrar kahretti”

Münevver’i böyle vahşice kaybettikten sonra insanlara bakış açınız nasıl değişti? Güveninizi kaybettiniz mi?

Öyle kötü bir psikoloji içindeyim ki. Canımdan can gitmiş. İnsanlara güvenimi kaybettim belki ama her insan bir de ğildir ki... Mecbur güvenmeye devam edeceğim. Ama bunları düşünmüyorum ben, kızımı düşünüyorum. Katilinin bulunmasını istiyorum. Kafamdaki tek şey Cem Garipo ğlu’nun bulunması ve cinayeti anlatması. Neden? Öğrenmek istiyorum.

“Cinayeti çözecek tek kişi Başbakan, tek umudumuz o”

Allah’a isyan ediyor musunuz? “Neden benim kızımın başına geldi bu cinayet?” diye?

Asla. Olmasını istemiş, olmuş. Benim hazmedemedi ğim Allah’ın verdi ği canı Allah’ın alması gerekirken Cem’in kızımı öldürmesi. Nasıl canına kıydı kızımın? Kızıma o canı sen mi verdin ki? Şah mısın, padişah mısın? Allah mısın, tövbe esta ğfurullah.

Habertürk’ün birinci sayfasında cinayet aleti olan testere yayımlandı. Siz gördünüz mü? Yoksa sizden sakladılar mı?

“Kızım nasıl can verdi, canı yandı mı?” diye düşünerek kahroluyorum zaten. Bu fotoğraf beni tekrar tekrar kahretti. Çünkü ben kendimi “Kızım Allah’ın yanında mutludur” diye teselli ederken yine canının yandığını aklıma getirdi o kare.

Cinayetten bu yana beş ay geçti neredeyse. Katilin bulunacağına dair umudunuzu kaybediyor musunuz giderek?

İş yılan hikayesine döndü. Münevver’in cinayetinin arka bahçesi karanlık. Milyon dolarlar havada uçuşuyor. Cem cinayet günü tutuklandı ancak serbest bırakıldı. Devletin kurumunda çalışan bazı kişiler katile yol verdi. Devletin kurumlarında dönen dolapları ortaya çıkarsınlar. Cinayeti çözecek tek kişi Başbakan. Ondan yardım bekliyoruz. Başbakan ve eşi çocuklara karşı çok duyarlı. Tek umudumuz onlar.

Kocanız Ankara’da TBMM’ye çıktı. Ancak Başbakan’la görüşmeden dönmüş.

Evet. Meclis tatildeymiş. Birkaç milletvekili ile görüştü. Meclis’in tatili bittikten sonra tekrar gidecek. Başbakan’la mutlaka görüşmek istiyor. Eğer sorunumuzu mecliste çözemsek Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne gidece ğiz.

“Münevver adına vakıf kurarlarsa filme evet deriz”

Eski İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, Münevver cinayeti hakkında konuşurken “Kızlarına sahip çıksalardı” dedi. Başbakan Tayyip Erdoğan ise son dönemdeki cinayetlerden bahsederken “Kendi başına bırakılan ya davulcuya ya zurnacıya” sözleri tepki çekti. Siz bunları duyduğunuzda ne hissettiniz?

Olay başından beri skandallarla dolu. O kadar çok ihmal var ki, o kadar çok vurdumduymazlık var ki... Kurumlarda çalışan bazı kişiler görevlerini doğru yapmıyor, para karşılığında görevlerini suistimal ediyorlar. Sen suçluyu yakalamayınca suçsuzu suçlu haline getir. Üstesinden gelemeyince suçu bize atıyorlar. Başbakan bence aslında karşı tarafın ailesine hitap etti. Çünkü gerçekten karşı taraf çocu ğuna sahip çıksaydı bu olay yaşanmazdı. Sahipsizlik bizde de ğil Garipo ğlu ailesinde.

Cerrah’in İzmir’de bir medyumdan cinayetin aydınlatılması konusunda yardım istedi ği konuşuldu. Medyuma, hocaya gittiniz mi? “Kızımı neden öldürdüler”in cevabını bulmak için.

Hayır, hiç. Benim medyumda işim ne! Cerrah katili bulamadı, cinayeti çözemedi. Çareyi medyuma arıyor!

Adli Tıp skandalı hakkında ne diyeceksiniz? Kızınızın cesedine bir başka cesedin spermi bulaştırıldı.

Olay mahallinde birden fazla kişi vardı kararı çıktı Adli Tıp’tan. Di ğer kişileri saf dışı bırakmak için spermin bulaştırılmış olmadığı ne malum? Belki bazı izler örtbas ettirilmeye çalışılıyor? Katillerin biri belli. Di ğerlerini korumak için böyle bir bulaştırma ile yanlış yönlendirme yapılmaya çalışıldı belki de.

Kocanız Adli Tıp skandalından sonra “Kızımın namusu lekelendi” dedi ğinde medya ona da tepki gösterdi. Asıl meselenin Münevver’in bekareti de ğil, cinayeti oldu ğu söylendi.

Eşim orada “Kızımı lekelediler” dedi ama Adli Tıp kızımı de ğil, kendini lekeledi. Eşim öyle bir açıklama yaptı çünkü etraftan ona hep “Kızın niye o eve gitsin? Cem ile birlikte olmak için tabii ki”

denmişti. O yorumlara karşı bu cümleyi söyledi. Münevver o eve Cem'le birlikte olmak için gitseydi kızım belki de şu an hayattaydı. Karşı koyduğu için öldürüldüğünü düşünüyorum.

Avukatlarınızdan Faruk Zorba davadan çekildi. Neden?

Avukat da yoruldu. Kendi isteğiyle ayrıldı. Herkes arayıp davayı soruyordu, röportaj istiyordu. O da sıkıldı. Saygı duyduk. İşini yapmak istemiyorsa kendi bilir.

Münevver cinayetini anlatan bir film hazırlığı var. Siz bu projeye onay veriyor musunuz?

Telefonda görüştük. Biz daha projeyi onaylayan imzayı atmadık. Oturup karşılıklı konuşmamız lazım. Kızımın adını yaşatacak bir vakıf veya okul kurulursa onay verebiliriz. Ancak amaç kızımın sırtından para kazanmaksa müsaade etmeyiz.